

दानीएलचे पुस्तक - क्रमांक सत्याणव

एलियाच्या त्रिविध अनुप्रयोगाचे स्वरूप: आधुनिक बाबेलच्या संघर्षातील भविष्यसूचक गतिशास्त्राचे उलगडणे

Jeff Pippenger
2024-02-29

एलियाच्या त्रिविध अनुप्रयोगात अंतिम दिवसांतील एलियाचे बाह्य घटक प्रतिनिधित्वित होतात. एलिया एका मनुष्याचे प्रतिनिधित्व करतो, परंतु तो लोकांच्या एका चळवळीचेही प्रतिनिधित्व करतो. संदेशवाहक एलियाशी जे लोक एकरूप होतात, त्यांची सुटका लाओदिकिया दर्शवित असलेल्या स्थिती व अनुभवातून होते.

आणि एलियाह सर्व लोकांकडे आला व म्हणाला, तुम्ही किती काळ दोन मतांमध्ये लटपटत राहणार? जर परमेश्वरच देव असेल, तर त्याचे अनुसरण करा; पण जर बाल असेल, तर त्याचे अनुसरण करा. आणि लोकांनी त्याला एक शब्दही उत्तर दिले नाही. मग एलियाह लोकांना म्हणाला, मी, होय, मी एकटाच परमेश्वराचा संदेश उरलो आहे; पण बालाचे संदेशे चारशे पन्नास पुरुष आहेत. 1 राजे 18:21, 22.

पहिल्या किंवा तिसऱ्या देवदूताच्या चळवळीत, त्या त्या काळातील संदेशवाहकाशी जे सामील झाले, त्यांना सार्दिसच्या मंडळीने किंवा लाओदिकेया मंडळीने दर्शविलेल्या इतिहासातून बाहेर काढण्यात आले. या दोन्ही मंडळ्या एलियाच्या त्या प्रश्नाचे प्रतिनिधित्वित केल्या आहेत की, लोक दोन मतांमध्ये किती काळ डळमळीत राहणार? ते ज्या दोन मतांमध्ये डळमळीत राहतात, ती हबक्कूकच्या “वाद” द्वारे प्रतिनिधित्वित आहेत. हबक्कूक अध्याय दोनमधील “वाद” हा योग्य किंवा अयोग्य पद्धतशास्त्र यांमधील वाद आहे. जेव्हा या वादाची वेळ येते, तेव्हा मिलराइट इतिहासातील लोक असोत किंवा शेवटच्या दिवसांच्या इतिहासातील लोक असोत, ते कुंपणावरून खाली उतरावे की नाही याविषयी अनिश्चित असतात; आणि उतरायचेच असल्यास, कुंपणाच्या कोणत्या बाजूस उतरावे याविषयीही ते अनिश्चित असतात. म्हणून ते एक शब्दही उत्तर देत नाहीत.

प्रथम देवदूताच्या आणि तिसऱ्या देवदूताच्या इतिहासात प्रभूने अशी एक परीक्षा नेमली की, वादाच्या एका बाजूचे प्रतिनिधित्व करणारी धर्मत्यागी प्रोटेस्टंटवादाची धर्मशास्त्रीय पद्धती, अथवा मिलर यांच्या भविष्यवाणीच्या अर्थलाघवाच्या नियमांची पद्धती—ज्यामध्ये Future for America यांनी स्वीकारलेले नियम समाविष्ट आहेत—यांपैकी कोणती पद्धती उत्तरवृष्टीचा खरा संदेश आहे हे प्रकट व्हावे. संयुक्त संस्थानांमध्ये लवकरच येऊ घातलेल्या रविवारीच्या कायद्यापासून आरंभ होणारी कर्मेल पर्वताची परीक्षा अशी मागणी करते की, देवाने एलियाहच्या बाबतीत आणि 1844 च्या मिलराइट इतिहासात जसे केले तसे, आपला प्रतिनिधी संदेशवाहक कोण आहे हे तो ओळखून दाखवावे. एलियाहच्या काळाप्रमाणे, आणि जे पाहत होते परंतु भूमिका घेण्यास अनिच्छुक होते त्यांच्याप्रमाणे, सार्वजनिक भविष्यकथनांच्या परिपूर्तीद्वारे ती पद्धती सिद्ध झाली होती आणि होईल.

“दानीएल व योहान यांच्या भविष्यवाण्या समजल्या गेल्या पाहिजेत. त्या एकमेकींचा अर्थ उलगडून सांगतात. त्या जगाला अशी सत्ये देतात की जी प्रत्येकाने समजून घेतली पाहिजेत. या भविष्यवाण्या जगात साक्ष ठराव्यात. या अखेरच्या दिवसांत त्यांच्या परिपूर्तीद्वारे त्या स्वतःच आपला अर्थ स्पष्ट करतील.” Kress Collection, 105.

जेव्हा अग्नी खाली उतरला आणि एलियाच्या अर्पणाला भस्मसात केले, तेव्हा देव शांतपणे पाहत असलेल्यांना हे सिद्ध करित होता की एलिया हा त्याचा प्रतिनिधी आहे; परंतु तोवर अहाब, येजेबेल आणि तिचे खोटे संदेशे यांच्यासाठी फार उशीर झाला होता. हेच मिलराइट इतिहासात २२ ऑक्टोबर, १८४४ पूर्वीही घडले, आणि २२ ऑक्टोबर, १८४४ ज्याचे प्रतिरूप आहे त्या लवकरच येऊ घातलेल्या रविवार कायद्याच्या आधीही ते पुन्हा घडेल. दुर्दैवाने, जे त्या घटनेपर्यंत निर्णय घेण्यासाठी थांबतील, त्यांनी प्रत्यक्षात त्या प्रश्नाच्या चुकीच्या बाजूची निवड आधीच आपोआप केलेली असेल. एलिया दूताची निवड त्याच्या अहाब, येजेबेल आणि तिच्या खोट्या संदेश्यांशी होणाऱ्या सामना होण्यापूर्वी झाली

पाहिजे. अग्नीने एलियाच्या अर्पणाला भस्मसात करून पुष्टी पूर्ण झाल्यानंतर, एलियाने त्या खोट्या संदेष्ट्यांचा वध केला.

खोटा संदेष्टा हा बायबलमधील भविष्यवाणीचा सहावा राज्य आहे, आणि लवकरच येऊ घातलेल्या रविवारच्या कायद्याच्या वेळी तो सहावे राज्य म्हणून आपले राज्य संपवितो; हाच तो बिंदू आहे जिथे एलियाने खोट्या संदेष्ट्यांचा वध केला. त्यानंतर पावसाचा पूर्ण वर्षाव सुरू झाला. मिलेराइट इतिहासात, दूत आणि त्याचा संदेश यांची ओळख अशांच्या विरोधात प्रस्थापित झाली की ज्यांनी त्या संदर्भात धर्मत्यागी प्रोटेस्टंटवाद म्हणून आपली भूमिका पूर्ण करावयास सुरुवात केली (जो एलियाच्या साक्षीतील खोटा संदेष्टा आहे), आणि जगाला आर्मगेदोनकडे नेणाऱ्या तीन शक्तींमधील एक आहे. देवाने असे नियुक्त केले होते की २२ ऑक्टोबर १८४४ नंतर, नव्याने ओळखली गेलेली खरी भविष्यसूचक चळवळ पृथ्वीवरील त्याचे कार्य पूर्ण करील; परंतु ती चळवळ लाओदिकेयामध्ये रूपांतरित झाली आणि त्यानंतर लवकरच "चळवळ" राहिली नाही, कारण ती कायदेशीररीत्या मान्यताप्राप्त मंडळी बनली.

पहिल्या एलियाच्या या घटकांचा मनात विचार ठेवून, आता शेवटच्या दिवसांतील तिसरा एलिया कोण आहे हे ओळखण्यासाठी व स्थापित करण्यासाठी आपण दुसऱ्या एलियाच्या भविष्यवाणीतील वैशिष्ट्यांचा विचार करू. येशूने योहान बाप्टिस्ता हाच जुन्या करारातील शेवटची भविष्यवाणी पूर्ण करणारा आहे, असे ओळखून सांगितले.

पाहा, परमेश्वराच्या त्या महान व भयावह दिवसाच्या आगमनापूर्वी मी तुमच्याकडे एलियाह संदेष्टा पाठवीन; आणि तो पित्यांची अंतःकरणे मुलांकडे व मुलांची अंतःकरणे त्यांच्या पित्यांकडे वळवील; नाहीतर मी येऊन पृथ्वीला शापाने प्रहार करीन. मलाखी 4:5, 6.

जरी येशूने योहानाची ओळख येणाऱ्या एलीया म्हणून करून दिली, तरी येणाऱ्या एलीयाविषयीच्या भविष्यवाणीतील सर्व घटक योहानाने पूर्णपणे पूर्ण केले नाहीत; कारण तिसरा आणि अंतिम एलीया परमेश्वराच्या महान व भयावह दिवसापूर्वी येतो, जो सात अंतिम पीडांचा काळ आहे, आणि ज्याचा शेवट ख्रिस्ताच्या दुसऱ्या आगमनाने होतो. तरीदेखील, योहान हा दुसरा एलीया होता, आणि त्याची साक्ष, पहिल्या एलीयाच्या साक्षीसह, तिसऱ्या व अंतिम एलीयाची ओळख पटविते आणि त्यास स्थापित करते.

ज्याप्रमाणे एलियाने आधुनिक बाबेलच्या अजगर, पशू आणि खोटा संदेष्टा या तिहेरी प्रतिनिधित्वाचा सामना केला, त्याचप्रमाणे योहानाचाही एका रोमी सत्ताधारी (हेरोद), एका अशुद्ध स्त्री (हेरोदिया) आणि तिची मुलगी (सलोमी) यांच्याशी सामना झाला. कर्नेल पर्वताने २२ ऑक्टोबर, १८४४ याचे प्रतीकरूप धारण केले, आणि ते पुढे संयुक्त संस्थानांतील रविवारीच्या कायद्याचे प्रतिनिधित्व करते. रविवारीच्या कायद्याच्या संकटाच्या वेळी ती तिहेरी एकता घडवून आणली जाते.

"देवाच्या नियमाचे उल्लंघन करून पोपसत्तेच्या संस्थेला अंमलात आणणाऱ्या फतव्याद्वारे, आपले राष्ट्र स्वतःला पूर्णपणे धार्मिकतेपासून विलग करील. जेव्हा प्रॉटेस्टंटवाद त्या दरीपलीकडे आपला हात पुढे करून रोमन सत्तेचा हात धरेल, जेव्हा तो त्या अथांग दरीवरून हात पुढे करून अध्यात्मवादाशी हस्तांदोलन करील, जेव्हा या त्रिविध संघाच्या प्रभावाखाली आपला देश प्रॉटेस्टंट व प्रजासत्ताक शासन म्हणून आपल्या राज्यघटनेतील प्रत्येक तत्त्वाचा त्याग करील, आणि पोपसत्ताक असत्ये व भ्रम यांच्या प्रसारासाठी तरतूद करील, तेव्हा आपण जाणू शकतो की सैतानाच्या अद्भुत कार्याची वेळ आली आहे आणि अंत जवळ आहे." Testimonies, volume 5, 451.

हेरोदाच्या कथेत आपण पाहतो की, मूर्तिपूजक रोमचा प्रतिनिधी म्हणून तो मूर्तिपूजक रोमच्या "दहा राजांचा" प्रतिनिधी आहे, आणि म्हणून तो प्रकटीकरण सतराव्या अध्यायातील त्या दहा राजांचे प्रतीक आहे, जे एक घडीकरिता आपले राज्य त्या वेश्येला देतात. हेरोदाचा पूर्वप्रकार अहाब याच्यात दिसतो. दोघेही अशा विवाहांत होते जे वैध नव्हते. अहाब, जो इस्राएलाचा होता, त्याला इस्राएली स्त्री नसलेल्या स्त्रीशी विवाह करण्यास मनाई होती, आणि हेरोदाने आपल्या भावाची पत्नी विवाहासाठी घेतली होती. पृथ्वीच्या राजांबरोबर सूर आणि बाबेलच्या वेश्येचे व्यभिचार, अहाब आणि हेरोद यांचे अनुक्रमे येजेबेल आणि हेरोदिया यांच्याशी असलेल्या अवैध संबंधांनी दर्शविले आहे.

आहाबाबरोबर कर्मेल पर्वतावर झालेला सामना, हेरोदासाठी वाढदिवसाच्या उत्सवाप्रमाणे दर्शविला गेला होता. रविवार कायद्याच्या वेळी संयुक्त संस्थाने बायबलमधील भविष्यवाणीतील सहावे राज्य राहणे थांबविते, आणि दहा राजे सातवे राज्य बनतात. सातवे राज्य म्हणून त्यांच्या वाढदिवशी, मद्यधुंद मेजवानीत हेरोद हेरोदियाची मुलगी सलोमे हिला आपल्या राज्याचा अर्धा भाग देण्यास संमती देतो. दहा राजे आपले राज्य त्या पशूस देण्यास संमती देतात, आणि ते तसे करतात, कारण खोट्या संदेष्ट्याने (संयुक्त संस्थाने) त्यांची फसवणूक केलेली असते आणि ते आध्यात्मिकदृष्ट्या “मद्यधुंद” झालेले असतात.

कर्मेल पर्वतावर खोटे संदेष्टे फसविण्याच्या प्रयत्नात अख्खा दिवस नाचत होते, आणि हेरोदाच्या वाढदिवसाच्या मेजवानीत हेरोदियाची कन्या सलोमे हिने मदोन्मत्त राजाला फसविण्यासाठी नृत्य केले. असे करून हेरोदियाच्या कन्येने योहान बाप्टिस्ताला ठार मारण्यासाठी अहाबाच्या अधिकाराची हमी मिळवून दिली. अमेरिकेतील रविवारच्या कायद्याच्या वेळी संयुक्त संस्थाने अर्धे चर्चसत्ता व अर्धे राज्यसत्ता अशा राज्यरचनेपासून बनलेल्या पशूच्या जागतिक प्रतिमेला स्वीकारण्यासाठी संपूर्ण जगाला फसवतील. तीनपदरी संघाच्या खोट्या संदेष्ट्याप्रमाणे असलेल्या संयुक्त संस्थानांकडून जगाची जी फसवणूक होणार आहे, तिचे पूर्वचित्रण येजेबेलच्या संदेष्ट्यांच्या नृत्यात आणि येजेबेलच्या कन्येच्या (सलोमेच्या) नृत्यात झाले होते; कारण येजेबेल ही कॅथलिकता आहे आणि धर्मत्यागी प्रोटेस्टंट पंथ तिच्या कन्या आहेत (सलोमेप्रमाणे).

लवकरच येऊ घातलेल्या मृत्यूचा समावेश असलेल्या रविवारच्या कायद्यापासून छळास प्रारंभ होतो; याचे प्रतीक दुसऱ्या एलियाचे शिर कापून ते टोपलीत ठेवून पोपसत्तेला अर्पण करण्यात आले आहे, जी हेरोदियासद्वारे दर्शविली आहे. त्या वेळी पोपसत्तेची प्राणघातक जखम पूर्णपणे भरून निघते; ती आता विस्मरणात राहत नाही; आणि एक लाख चव्वेचाळीस हजारांच्या ध्वजाला उंचावण्यात येत असताना उत्तरकाळचा पाऊस अपरिमित रीतीने ओतला जातो. त्या वेळी तिसऱ्या धिक्काराचे इस्लाम प्रहार करते, आणि अनेक पाण्यांवर बसलेल्या त्या महान वेश्येवरील क्रामिक न्यायास प्रारंभ होतो. तिचा न्याय दुपटीने केला जातो.

आणि मी स्वर्गातून दुसरा एक आवाज ऐकला, जो म्हणत होता, “तिच्यातून बाहेर या, हे माझ्या लोकांनो, म्हणजे तुम्ही तिच्या पापांचे भागीदार होऊ नका, आणि तिच्या पीडांपैकी तुम्हाला काही मिळू नये. कारण तिची पापे स्वर्गापर्यंत पोहोचली आहेत, आणि देवाने तिच्या अधर्मकृत्यांची आठवण केली आहे. तिने तुम्हाला जसा प्रतिफळ दिला, तसाच तिलाही द्या; आणि तिच्या कृत्यांप्रमाणे तिला दुप्पट द्या: तिने ज्या प्याल्यात भरले, त्याच प्याल्यात तिला दुप्पट भरून द्या.” प्रकटीकरण 18:4-6.

तिचा न्याय दुप्पट आहे, कारण तिने इ. स. ५३८ ते १७९८ या काळातील अंधकारमय युगांत केलेल्या हत्यांसाठी तिच्यावर अद्याप न्याय झाला नव्हता. पाचव्या शिक्क्यात, पोपसत्तेने ज्यांची हत्या केली होती त्यांना प्रतीकात्मक रीतीने वेदीखाली असे दाखविले आहे की, ते देवाला विचारत आहेत की रोमच्या व्यभिचारिणीचा न्याय तो केव्हा करील; आणि त्यांना असे सांगितले जाते की, जशी त्यांची हत्या झाली होती तशीच हत्या होणाऱ्या हुतात्म्यांचा दुसरा समूह पूर्ण होईपर्यंत त्यांनी आपल्या कबरींत विश्रांती घ्यावी. जेव्हा तिचा न्याय येतो, तेव्हा तो दुप्पट असतो, कारण तिने देवाच्या विश्वासू लोकांची दोनदा हत्या केलेली असेल.

आणि त्याने पाचवा शिक्का उघडला तेव्हा, देवाच्या वचनाकरिता आणि त्यांनी धरून ठेवलेल्या साक्षीकरिता जे मारले गेले होते, त्यांच्या आत्म्यांना मी वेदीखाली पाहिले. आणि ते मोठ्या आवाजाने ओरडून म्हणाले, “हे प्रभु, पवित्र आणि सत्य, पृथ्वीवर राहणाऱ्यांवर आमच्या रक्ताचा न्याय करून त्याचा सूड घेण्यास तू अजून किती काळ विलंब करशील?” आणि त्यांच्यापैकी प्रत्येकाला शुभ्र वस्त्रे देण्यात आली; आणि त्यांना असे सांगण्यात आले की, त्यांच्या सहकारी दासांची आणि त्यांच्या भावांची संख्या पूर्ण होईपर्यंत—जे त्यांच्याप्रमाणेच मारले जाणार होते—त्यांनी अजून थोडा काळ विश्रांती घ्यावी. प्रकटीकरण ६:९-११.

सिस्टर व्हाइट पाचव्या शिक्क्याखालील हुतात्म्यांच्या उताऱ्याला रविवारीच्या कायद्याच्या ठिकाणी ठेवतात, जिथे देवाच्या इतर कळपाला बाबेलमधून बाहेर बोलाविले जाते; आणि तेच हेरोदाच्या वाढदिवसाच्या मेजवानीचे समय

आहे, जेव्हा दहा राजे सातपैकी असलेल्या आठव्या राज्याला आपले सातवे राज्य देण्यास एकमत होतात.

“पाचवे मुद्रांक उघडले गेले तेव्हा, योहान प्रकटीकरणकर्त्याने दर्शनात वेदीखाली देवाच्या वचनासाठी आणि येशू ख्रिस्ताच्या साक्षीसाठी मारले गेलेल्यांचा समुदाय पाहिला. यानंतर प्रकटीकरणाच्या अठराव्या अध्यायात वर्णन केलेली दृश्ये आली, जेव्हा विश्वासू व सत्य असलेल्यांना बाबेलमधून बाहेर बोलाविले जाते. [प्रकटीकरण 18:1-5, उद्धृत.]” Manuscript Releases, volume 20, 14.

जे बाबेलमधून बाहेर बोलावले गेले आहेत, ते त्या शहीदांच्या दुसऱ्या गटाचा भाग आहेत, ज्यांची हत्या पापसत्तेने केली, जशी हेरोदियाने दुसऱ्या एलियाहाविरुद्ध केली. सिस्टर व्हाइट अंतिम शिक्क्याच्या उघडण्याच्या वेळी पाचवा शिक्का देखील ठेवतात.

“आणि त्याने पाचवा शिक्का उघडला तेव्हा, देवाच्या वचनासाठी आणि त्यांनी धरून ठेवलेल्या साक्षीसाठी जे वधिले गेले होते, त्यांच्या आत्म्यांना मी वेदीखाली पाहिले: आणि त्यांनी मोठ्या आवाजाने हाक मारून म्हटले, हे प्रभु, पवित्र आणि सत्य, पृथ्वीवर राहणाऱ्यांवर आमच्या रक्ताचा न्याय करून सूड घेण्यास तू किती काळ विलंब करशील? आणि त्यांपैकी प्रत्येकाला पांढरी वस्त्रे देण्यात आली [त्यांना शुद्ध आणि पवित्र घोषित करण्यात आले]; आणि त्यांना असे सांगण्यात आले, की त्यांनी अजून थोडा काळ विश्रांती घ्यावी, जोपर्यंत त्यांचे सहदास आणि त्यांचे बंधू, जे त्यांच्या प्रमाणे मारले जाणार होते, त्यांची संख्या पूर्ण होईपर्यंत’ [प्रकटीकरण 6:9-11]. येथे योहानासमोर जी दृश्ये सादर करण्यात आली होती ती प्रत्यक्ष वास्तवातील नव्हती, तर भविष्यातील एका कालखंडात घडणारी होती.”

“प्रकटीकरण ८:१-४ उद्धृत.” Manuscript Releases, खंड २०, १९७.

अंधःकारमय युगांत पापसत्तेच्या हातून ज्यांची हत्या झाली, त्यांची प्रार्थना “सातव्या शिक्क्याच्या” उघडण्याच्या वेळी “स्मरणात आणल्या” जातात; यावरून हे स्पष्ट होते की “सातवा शिक्का” लवकरच येऊ घातलेल्या रविवारच्या कायद्याच्या वेळी उघडला जातो, कारण तेथेच देव तिची अधर्मकृत्ये स्मरणात आणतो.

आणि मी स्वर्गातून दुसरा एक आवाज ऐकला, जो म्हणत होता, “हे माझ्या लोकांनो, तिच्यातून बाहेर पडा, म्हणजे तुम्ही तिच्या पापांचे सहभागी होणार नाही, आणि तिच्या पीडांपैकी तुम्हांला काही प्राप्त होणार नाही. कारण तिची पापे स्वर्गापर्यंत पोहोचली आहेत, आणि देवाने तिची अधर्मकृत्ये स्मरणात ठेवली आहेत. तिने तुम्हांला जसे प्रतिफल दिले, तसेच तिलाही द्या; आणि तिच्या कर्माप्रमाणे तिला दुष्पट द्या; ज्या प्याल्यात तिने भरले, त्यात तिच्यासाठी दुष्पट भरा.” प्रकटीकरण 18:4-6.

पहिला एलियाह शेवटच्या दिवसांत एक लाख चव्वेचाळीस हजार आणि जगाला आर्मगेदोनकडे नेणाऱ्या त्रैविध्यपूर्ण संघ यांच्यामध्ये घडणाऱ्या संघर्षाची साक्ष देतो. दुसरा एलियाह (योहान बाप्तिस्ता) पहिल्या एलियाहची साक्ष पुनरुच्चारित व विस्तारपूर्वक मांडतो, आणि दोघे मिळून (ओळीवर ओळ) तिसऱ्या व अंतिम एलियाहची भविष्यसूचक वैशिष्ट्ये ओळखून दृढपणे स्थापित करतात. तिसरा एलियाह हा प्रारंभीचा एलियाह (मिलर) आणि अंतिम एलियाह अशा रूपांत दर्शविला जातो; कारण पहिल्या देवदूताची चळवळ तिसऱ्या देवदूताच्या चळवळीत पुन्हा पुनरावृत्त होते.

“देवाने प्रकटीकरण १४ मधील संदेशांना भविष्यवाणीच्या रेषेत त्यांचे स्थान दिले आहे, आणि या पृथ्वीच्या इतिहासाच्या समाप्तीपर्यंत त्यांचे कार्य थांबावयाचे नाही. पहिल्या आणि दुसऱ्या देवदूतांचे संदेश अद्यापही या काळासाठी सत्य आहेत, आणि त्यानंतर येणाऱ्या या संदेशाबरोबर समांतर रीतीने चालत राहावयाचे आहेत.” The 1888 Materials, 803, 804.

तिसरा एलियाहकडे अल्फा आणि ओमेगा यांची छाप आहे, कारण तो आरंभीचा आणि समाप्तीचा एलियाह दर्शवितो. पहिला आणि शेवटचा एलियाह, हे दोघेही एक चळवळ दर्शवितात—प्रकटीकरण चौदा मधील पहिल्या किंवा तिसऱ्या देवदूताची.

“योहान बाप्टिस्त याचे कार्य, आणि शेवटच्या दिवसांत लोकांना त्यांच्या उदासीनतेतून जागृत करण्यासाठी एलियाच्या आत्मा व सामर्थ्यात पुढे जाणाऱ्यांचे कार्य, अनेक बाबतींत एकसारखे आहे. त्याचे कार्य हे या युगात केले गेले पाहिजे त्या कार्याचे एक प्रतिरूप आहे. ख्रिस्त दुसऱ्यांदा धार्मिकतेने जगाचा न्याय करण्यासाठी येणार आहे. जगाला दिला जाणारा शेवटचा इशान्याचा संदेश वाहून नेणारे देवाचे दूत, जसा योहानाने त्याच्या पहिल्या आगमनासाठी मार्ग तयार केला, तसाच ख्रिस्ताच्या दुसऱ्या आगमनासाठी मार्ग तयार करावयाचा आहे. या तयारीच्या कार्यात, ‘प्रत्येक दरी उंच केली जाईल, आणि प्रत्येक पर्वत खाली केला जाईल; आणि वाकडे सरळ केले जाईल, आणि उग्र स्थाने सपाट होतील,’ कारण इतिहासाची पुनरावृत्ती होणार आहे, आणि पुन्हा एकदा ‘परमेश्वराचे वैभव प्रकट होईल, आणि सर्व प्राणी ते एकत्र पाहतील; कारण परमेश्वराच्या मुखाने हे सांगितले आहे.’” Southern Watchman, March 21, 1905.

एलीयाच्या तिहेरी अनुप्रयोगाने एलीया व एलीयाशी संबंधित चळवळ आणि आधुनिक बाबेलच्या तिहेरी संघटने यांच्यातील संघर्षाचे प्रतिनिधित्व होते. हे कराराच्या दूतासाठी मार्ग सिद्ध करणाऱ्या दूताच्या तिहेरी अनुप्रयोगाशी निकट संबंध ठेवते, परंतु ती रेषा चळवळ व दूत यांच्या अंतर्गत गतिशीलतेचे प्रतिनिधित्व करते. या दोन्ही तिहेरी अनुप्रयोगांमध्ये दूत व चळवळीची तिसरी आणि अंतिम पूर्तता, प्रारंभीची पूर्तता आणि अंतिम पूर्तता यांचे प्रतिनिधित्व करणाऱ्या अल्फा आणि ओमेगा यांच्या द्वारे दर्शविली जाते.

तिसरा आणि अंतिम एलीया हा तिसऱ्या देवदूताच्या चळवळीचे प्रतिनिधित्व करतो; हीच ती एक लाख चव्वेचाळीस हजारांची चळवळ आहे, ज्यांना प्रकटीकरण अकरामधील महान भूकंपाची वेळ येईल तेव्हा बाबेलमधून मोठ्या समुदायाला बाहेर बोलाविण्यासाठी ध्वजासारखे उंचाविले जाईल. त्या वेळेपूर्वी, दूत आणि ही चळवळ यांची ओळख त्या बनावट चळवळीच्या विरोधात स्पष्ट होईल, जी शांती व सुरक्षितता यांचा बनावट उत्तरकालीन पावसाचा संदेश सादर करते.

खऱ्या व खोऱ्या संदेशामधील आणि संदेशवाहकामधील भेद संदेशाच्या परिपूर्तीवरून ओळखला गेला पाहिजे. हे लेख जुलै २०२३ च्या शेवटी सुरू झाले, आणि ७ ऑक्टोबरच्या हत्याकांडाच्या बरेच आधी, त्या लेखांनी हे ओळखून दाखविले होते की खरा उत्तरकालीन पावसाचा संदेश तिसऱ्या शापातील इस्लामची ओळख करून देतो, आणि हा संदेश ११ सप्टेंबर २००१ रोजी सुरू झाला. त्या लेखांनी हेही ओळखून दाखविले की प्रेरित लेखनानुसार त्या वेळी सुरू झालेला राष्ट्रांचा क्रोध प्रसववेदनांत असलेल्या स्त्रीसारखा होता; आणि म्हणून, पृथ्वीवर आलेला हा क्रोध आणि संकटे परीक्षाकाळाच्या समाप्तीपर्यंत सतत अधिकाधिक तीव्र होत राहतील.

आम्ही आमचा अभ्यास पुढील लेखात पुढे चालू ठेवू.

“अहो, देवाच्या लोकांना आता जवळजवळ मूर्तिपूजेला वाहिलेल्या हजारो नगरांवर येऊ घातलेल्या विनाशाची जाणीव असती तर किती बरे झाले असते! पण जे अनेक जण सत्याची घोषणा करीत असले पाहिजेत, तेच आपल्या बंधूजनांवर आरोप करीत आहेत आणि त्यांचा निषेध करीत आहेत. जेव्हा देवाची परिवर्तक शक्ती मनांवर येईल, तेव्हा एक ठाम बदल घडून येईल. मनुष्यांना टीका करण्याची आणि पाडून टाकण्याची काहीही प्रवृत्ती राहणार नाही. जगावर प्रकाश चमकण्यास अडथळा आणील अशा स्थितीत ते उभे राहणार नाहीत. त्यांची टीका, त्यांचे आरोप, थांबतील. शत्रूच्या शक्ती युद्धासाठी एकवटल्या जात आहेत. कठोर संघर्ष आपल्या समोर आहेत. माझ्या बंधूंना आणि भगिनींना, एकमेकांजवळ या, एकमेकांजवळ या. ख्रिस्ताशी बांधलेले राहा. ‘तुम्ही असे म्हणू नका, कट आहे,... आणि ज्याची ते भीती बाळगतात त्याची तुम्ही भीती बाळगू नका, किंवा घाबरू नका. सैन्यांच्या परमेश्वरालाच पवित्र माना; आणि तोच तुमची भीती असो, तोच तुमचा धाक असो. आणि तो पवित्रस्थान होईल; पण इस्राएलच्या दोन्ही घराण्यांसाठी अडखळण्याचा दगड व ठेच लागण्याचा खडक होईल, आणि यरुशलैमच्या रहिवाशांसाठी फास व सापळा होईल. आणि त्यांच्यापैकी पुष्कळ जण अडखळतील, पडतील, मोडले जातील, सापळ्यात अडकतील, आणि पकडले जातील.’”

“जगत हे एक रंगभूमी आहे. तिचे कलाकार, म्हणजे तिचे रहिवासी, अंतिम महान नाट्यात आपापली भूमिका बजावण्याची तयारी करीत आहेत. देव दृष्टीआड झाला आहे. मानवजातीच्या महान समूहांत, मनुष्य आपापले

स्वार्थी हेतू साध्य करण्यासाठी एकत्र जुळतात तेव्हाच, त्यांच्यात काही एकता दिसते. देव पाहत आहे. आपल्या बंडखोर प्रजेसंबंधीचे त्याचे उद्देश पूर्ण होतील. जग मनुष्यांच्या हाती सोपविले गेलेले नाही, जरी देव काही काळासाठी गोंधळ व अव्यवस्थेच्या तत्त्वांना प्रभुत्व गाजवू देत आहे. अधोलोकातून एक सत्ता नाट्याच्या अंतिम महान दृश्यांना घडवून आणण्यासाठी कार्यरत आहे,—सैतान ख्रिस्त म्हणून येत आहे, आणि गुप्त संघटनांत स्वतःला एकमेकांशी बांधून घेणाऱ्यांमध्ये सर्व प्रकारच्या अधर्ममूलक फसवणुकीने कार्य करीत आहे. जे संधिबांधणीच्या आसक्तीपुढे शरण जात आहेत, ते शत्रूच्या योजनांची अंमलबजावणी करीत आहेत. कारणानंतर परिणाम येणारच.”

“अधर्म जवळजवळ आपल्या मर्यादेला पोहोचला आहे. संभ्रमाने जग भरून गेले आहे, आणि लवकरच मानवजातीवर एक महान भय येणार आहे. अंत अगदी निकट आहे. आपण, जे सत्य जाणतो, त्यांनी जगावर प्रचंड आश्चर्याप्रमाणे येऊ घातलेल्या गोष्टीसाठी तयारी करीत असले पाहिजे.” Review and Herald, September 10, 1903.